

<p>Modře natištěné štítky znamenají že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 31,78+ 2,22 (GST) = 34 kan. dolarů Cena 1.40 + 0.10 (GST) = 1.50 dolaru.</p>	<p>Agreement # 40005374/ Registration # 09089</p> <p><i>Datum, dokdy jsou noviny předplacené, je v pravém horním rohu štítku!</i></p>	<p>Telefon: (416) 530-4222 Fax: (416) 530-0069 E-mail: abrezina4222@rogers.com satellite1-416.com@satellite1-416.com abe@satellite1-416.com</p>
<p>J Time Committed À délai convenu</p>		

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 1.

(253.)

Vol. 12.

Thursday,

January 10,

2002

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com

PF 2002 a Internet

Bylo to počátkem devadesátých let, kdy mne zaujal článek ruského básníka Jevgenije Jevtušenka o tom, že vlastně mizí rozdíl mezi jednotlivými městy či zeměmi, protože nyní všude vidíme stejné obchody, stejné reklamy, stejnou architekturu a v restauracích dostaneme stejné jídlo. Uběhlo deset let a máme v Evropě i jednotnou měnu. Radost je obrovská. Už prakticky nepocítíme žádný rozdíl nejen, když přejedeme z Rakouska do Německa, ale i z Rakouska do Itálie. Oslavuje se nejen v Německu ohňostrojem, ale chválu slyšíme od všech poslanců českého parlamentu. V Českém rozhlase si tentokrát notují sociální demokraté s Uníí svobody. Chválu pěje levá pravice i pravá levice. Taková maličkost, že Euro za dobu své tříleté existence zdevalvovalo o 25 procent, se jaksi v tomto opojení přehlédne. Takovou maličkost, jako že dnes jednou z nejsilnějších měn na světě je česká koruna, která stále stoupá, to už nikdo nebere na vědomí. Ono totiž mít svou vlastní měnu není tak špatné a dovoluje to jednotlivým zemím jakýsi prostor k manévrování.

Ve stejnou dobu jako uvedení Eura do praxe totiž na opačném konci zeměkoule zbankrotovala jiná ekonomie - argentinská, která postavila své peso na úroveň amerického dolaru a on život v Argentíně je přece jen jiný než ve Spojených státech a tudíž je jiná i ekonomie na burze v New Yorku a Buenos Aires.

Žijeme v době zvláštních náboženství. Jednou vzýváme jako spasitele *socialismus*, kdy ti nejlepší z nás budou řídit společnost tak vědecky, že kapitalistická anarchie hospodářství skončí na smetišti dějin. Na smetišti dějin však skončil vědecký *socialismus*. Jenže paradoxně globální kapitalismus převzal myšlení vědeckého *socialismu* a chce opět řídit život. Jenže život je zase někde jinde.

Když ještě Václav Havel psal dobré hry, tak ve *Vyrozumění* popsal společnost, kde vše je podřízené umělé řeči *Ptídepe*. Všichni vědí, že je to nesmysl, ale nikdo se proti tomu nedokáže vzbouřit. Jednou však blbost dosáhne toho stupně, že už se s *Ptídepem* nedá žít. Nedojde však k tomu, že by se umělá řeč nahradila přirozeným jazykem, ale nahradí se jinou umělou řečí.

Nyní nahrazujeme *socialismus* jiným *-ismem* či *-izací*. Problém je, že hlas těch, kteří na to upozorňují nemá na vývoj událostí sebemenší vliv. Naopak, jsou zařazeni mezi nevědecké pošetlice „chudé duchem“ a v okamžiku, kdy se tento *-ismus* nebo *-izace* bude moci kritizovat či stane se intelektuální módou ji kritizovat zůstanou stále chudí duchem a tuto nálepkou už jim nikdo nikdy neodpáře. Nastane období vědecké kritiky a uvádění do života nové umělé řeči.

Proč tahle úvaha? Stále si totiž myslím, že se díky moderní technice život kolem nás nelepší, ale horší. Místo toho, abychom měli čas na lidi kolem sebe sedíme před počítačem. Místo toho, abychom se zamýšleli nad Dostojevským, skáče z jedné zprávy na druhou. Domníváme se, že máme informace z různých zdrojů, ale ony jsou to informace z jednoho zdroje, které k nám dorážejí po různých cestách. Ať otevřeme noviny v Praze nebo v Torontě či ve Vancouveru jsou vždy stejné. Nezanedbáváme po sobě nic, co je osobité. Už nepíšeme dopisy, které byly nahrazeny faxy na papíře, který se po čase znehodnotí. Emajly a SMS se smažou okamžitě. Už ani nemáme potřebu něco sdělovat. Sdělovat něco osobního.

Moje sestra objevila někde dopisy z třicátých let od našich prarodičů. Najednou jsme se dověděli spoustu detailů z jejich života, ale co se dovědí naši potomci o nás? Máme my vůbec něco k předání? Nebo by to bylo jen: 1. ledna: Oslava Nového roku, 2. ledna: práce na počítači, 3. ledna práce na počítači 4. ledna: bruslení (2 hodiny) a práce na počítači... Může se nám stát a nejen nám, ale i budoucím generacím, že budeme sedět celé roky, celé životy před počítačem a pokud se objeví někdo, kdo tento životní styl nebude chtít přijmout, stane se společensky nepotřebným...

*Novému roku rožnem svíci
je neznámý a nemá tváře
Jak anděl spící
a čekající na řezbáře.*

(Skácel)

Zaslala Nora Jurkovičová

K Novému roku 2002 jsme dostali řadu pěkných a originálních pozdravů, o které bychom se chtěli podělit s našimi čtenáři. Na této fotografii zdraví náš přítel a zpěvák Josef Fousek. Další pozdravy naleznete uvnitř dnešních novin.

Vždyť o tom psali tak geniálně Čapek v *R.U.R.*, Huxley v *Konci civilizace*, Bradbury v *451 stupňů Fahrenheita*... Nepřipomíná dnešní politická situace více Orwellovo *1984* než jak tomu bylo v roce *1984*? Velkého bratra, který se všude dívá a všude nás chrání pomalu začínáme milovat. A nedávná historie se znovu přepisuje k obrazu, jak ho potřebují mocní.

Patřím ke generaci, která byla ovlivněna filmy Bergmana, Buñuela, Godarda a Tarkovského. Patřím také ke generaci, která tento dar dokázala prožít a vytvořit přesně to, před čím varovali včetně klonování lidí.

Není pravdou, že to, co jsme od nich převzali je navždy pryč. Ještě o tom hovoříme. A je zapotřebí hovořit o tom, co by se stalo, kdyby se perly nehodily před svině, jak praví Písmo. Je zapotřebí být chudým duchem.

Jsem tedy proti internetu, proti tomu, co dělá náš život prázdný a plochý, ale paradoxem je, že se vzrůstající technikou mizí normální způsob komunikace. Už neumíme psát dopisy a vánoční noviny šly k některým čtenářům v Torontě tři týdny, takže se o programu vánočních bohoslužeb dověděli po Novém roce. Navíc cena poštovního opět jde nahoru.

A tak se stalo, že přes veškerý odpor jsme museli i my začít s internetem a webovými stránkami. Nepíše se rok 1930, kdy záсылky šly po Praze potrubní poštou pár minut a pošta chodila dvakrát denně, rok 1982, kdy noviny šly v Torontě poštou dva dny, ale rok 2002 a my musíme udělat něco proto, aby si čtenář mohl určitou informaci zjistit rychleji než k němu dorazí poštou. Doufáme, že díky internetu neztratíme příliš mnoho předplatitelů, ale získáme snad i nové čtenáře.

PF 2002

přeje

Aleš Březina